

169 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Braaipraotjie

Mêestal was 'k as maaisie naer school as Wieringao mè z'n mannefacturehandel langs kwam, mor deuze keer was 'k thuis, 't was zeker vekansie. 't Paerd van Wieringao sting vastgebonge aan 'n hekke. D'n hêele stoep liep uit, want 'r was aaltijd wel wà nôôdig met die grôôte gezinne. Ik ok mee naer d'n dijk. Moeder wou 'n lappie schortebont kôôpe en 'n verstellappie voor vaoders pilose broek, daer was tie mè z'n knie deur. Je hoefde gêên haalf el te kôôpe, ze verkoche stuksies goed, net grôôt genogt om 'n knie in te zette.

D'n buurvrouw kwam d'r ok aan. Ze vroeg om 'n kaortie vierdraedse sêêt voor sokke."Mor die 'k onderlest gehad hêt, was nie zô aarg staark, hoor", zee ze. "De gaeter viele d'r zô mor in, je kon aan 't stoppe blijve. De schooljong hadde bekant iederen dag knolle van gaete. Wà denk ie, zô hêël de week in klompe, dat vreet sokke. En buitenaf blijve de manne d'r ok mor mee deurlôôpe. As 'k 's aeves zit te stoppe, kan 'k m'n vuist d'r bekant hêëlemael deur steke, zukke knolle zijn "t. Dan douw 'k mor 'nkommechie in de sok, dan gaot 't beterder.

"Nou", zee 'n aandere buurvrouw, "dan kan 'k betrer een boterhamborrechie neme, want ik hêt onderlest 's sêêt mee uit Dordt gebrocht, van de mart. Toen wazze de kouse hêëlemael gaauw verrot. Die streene zatte nog verschrikkelijk in de war ok. Eerst hè 'k ze Maonuzze op laete houwe, mor die was 't zô zat. Toe mor om de rugleuning van 'n stoel. 'k Ben d'r 'n hêëlen aevend zoet mee gewist. Aamel mor deurhaole hee, want je wil 't ok nie deurknippe, want dan zit jie onder 't braaie mit aal die korte endjies. M'n tante in de Prutsebuurt braai wel 's voor me, mor je ken zô 'n oud mens toch hêël die klitteboel nie op laete winge.

'k Dcoch bij m'n aaige dat 't wel fijn zou weze as wij zô 'n tante zouwe hebbe, dan hoefde ik nie meer te braaie. Aale maaisies mosse vroeg lere braaie. 't Hoorde bij de vaste regels van d'n dag. 't Was je opgedraoge taok, zô veul naejchies per dag, daer kwam ie nie onderuit. Je kon d'n dijk wel opgaon, mor je braaiwaark mos mee. Azzie die fotoboeksies van Oud Sliedrecht bekijkt, dan zie je op die groepsfoto's aaltijd wel vrouwe of maaisies mit 'n zwarte braaikous voor d'r buik. Dr wazze ok wel dunnewolle kôôpkouse, mor die wazze duurder en veul gaauwer verslete. Moeder zee dà ze goed wazze voor 's zondas in de schoene.

As onze kouse op verschaaie plekke dik gestopt waze en 't gêên doen meer was, dan knipte moeder de voete d'r af en dan wiere d'r aan de bêêne nieuwe voete gebraaid. Zô kò je 'n hêël pôôsie deurgaon eer die bovebêêne verslete wazze. Oh, opêêns zag 'k een dôôs mit mooie streentjies brat (berduurwol). Die wazze prachtig om te tôôvere. Nou hiet dat punnike of klossie braaie, mor wij zeeje tôôvere. 'k Moch t'r vanmoeder zô mor twêê uitzoeke, een blaauw en 'n rôôd wier 't. 't Kostte wel twêê dubbeltjies hoor!

Wieringao zee dat 'r 'n nieuw soort kouse zou komme, een mengsel van een soort ketoen en zij. Ze motte best staark zijn en ze hebbe lichtekleure, meer zôas de kleur van je bêêne. Nou mense, dan lekend 't net of ie mit je blôôte bêêne ì je schoene liep. Neeje, dat zou wel niemand van d'n dijk gaon draoge, daer mos tie mor nie teveul geld in gaon steke. Toch lagge ze nae 'n enkelde week overal in de etelaozies en d'r wazze al 'n paor maaiders mee gezien in de Kaarkbuurt. Moe vong 't nog lang ongepast voor ons soort mense, mor 'n paor jaer laeter was 't kouse braaie voor ons ok afgelôôpe. We gonge over op aandere handwaarksies